

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
De sidste korte bemærkninger til ordføreren er fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil stille sådan et lidt mere generelt spørgsmål til fru Colette Brix, i lyset af at hun jo ikke er den sædvanlige ordfører på området. Det drejer sig igen om det her med, at man kan give folk et økonomisk incitament ved at tage penge fra dem og på den måde gøre den økonomiske gevinst ved at få et arbejde større. Men man kunne også gå den anden vej og via skattesystemet lave et system, så man belønnede de mennesker, der fik et arbejde, f.eks. ved at give dem et dobbelt så stort beskæftigelsesfradrag, sådan som vi Radikale har foreslået.

Hvad ville Dansk Folkepartis holdning være til, at vi simpelt hen erstattede kontanthjælpsloftet med et fordoblet beskæftigelsesfradrag, så vi altså gav folk en belønning i stedet for at give dem en med pisen, sådan som vi gør med kontanthjælpsloftet? På den måde ville vi jo også sikre det, som næsten samtlige partier her i salen jo altså går ind for, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg kan slet ikke gå ind i det og stå her og sige, om vi ville lave dobbelt beskæftigelsesfradrag eller noget som helst andet. Jeg kan holde mig til det her, sådan som jeg har gjort det i dag. Men hvis man nu giver et dobbelt beskæftigelsesfradrag og det betyder, at den mand, der arbejder for 90 kr. i timen, får mindre end den, der får et dobbelt beskæftigelsesfradrag, så vil vi ikke være med til det. Det skal kunne betale sig at arbejde.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Elisabeth Geday for sin sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Manden, der får 90 kr. i timen, ville så også få et dobbelt beskæftigelsesfradrag. Det ville jo være et led i en skattereform, som vi jo slet ikke kan komme i gang med, fordi regeringen har låst sig fast på det her vidunderlige, afskyelige skattestop. Så det er sådan set det, jeg forholder mig til.

Jeg kunne da stadig væk godt tænke mig, at fru Colette Brix bare ville forholde sig til princippet, altså om det ikke er bedre at gå ind og give folk en belønning for at komme i job i stedet for at tage penge fra dem, som ikke evner at finde et.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Den diskussion vil jeg slet ikke gå ind i nu, overhovedet ikke. Vi har det, der ligger på bordet her i dag, og det har vi diskuteret frem og tilbage. Jeg vil ikke gå ind i, om der skal være dobbelt fradrag eller noget som helst, det har vi slet ikke diskuteret hos os. Så det vil jeg ikke gå ind i.

Kl. 12.10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren; og vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Vi står her igen med den samme debat, som vi har haft efterhånden adskillige gange. Og den bygger jo på et forlig, »Flere i arbejde«, fra 2002, som Socialdemokratiet, De Radikale og regeringspartierne er med i. Nu er Socialdemokratiet og De Radikale ikke længere med på det her enkelte punkt omkring kontanthjælpsloftet, fordi de åbenbart ved at være i opposition ikke mener det, som de i sin tid mente, da de var i regering – jeg tænker her på det, der var Nyrup-Lykketoft-politik omkring ungeindsatsen.

Det skal også være udgangspunktet for min ordførertale, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det har været sagt mange gange i den her debat – ikke bare fra Folketingets talerstol – og det bliver det jo heller ikke mindre rigtigt af. Det skal kunne betale sig at tage et arbejde.

Lad mig minde om, at 135.000 mennesker i Danmark har mindre end 1.000 kr. om måneden ud af at gå på arbejde – 135.000 mennesker. Lad mig minde om, at 345.000 mennesker i Danmark har mindre end 2.000 kr. ud af at gå på arbejde – 345.000 mennesker. Det bør være noget, som både Socialdemokraterne og De Radikale også er bekendt med, nemlig at man bygger et samfund på, at folk har et arbejde og betaler deres skat. Det er det, der bidrager til den her velfærdskage, som vi gerne vil fordele ud til de svageste, til sundhed, til uddannelse og alt det, som vi gerne vil have i vores velfærdssamfund.